

zi in Angleži ugrabili naše in naših zarjenznikov konzule in njih uradnike. Le bolgarski konzul baje ni ujet, ker jo je pravočasno popihal. Francozi in Angleži so upali, da bodo pri konzulih naši važne papirje, a so se motili, konzulji so par dni prej sežgali vse knjige in važnejše spise.

Kar se tice osebnih svobode konzulov in konzulatnih uradnikov, so bili francosko-angleški gospodje enkrat zopet premalo premišljeni. Mi in naši zago, na katerih lahko izsilimo svobodo svojih ljudi. V tem oziru bodo nam Francozi in Angleži kmalu osramočeni in ponižni prišli nasproti.

Od Grčije bi bilo pričakovati, da se sedaj postavi odločno na noge. Ali se je to svobodna in samostojna država, v kateri tujni zapirajo uradnike držav, s katerimi lahko prijateljske razmere? Toda Grčija je tako navezana na uvoz živil, da je težko pričakovati od nje odločnosti.

Francozi in Angleži se bahajo, da so pred Solunom nepremagljivi, ker so tako dobro utrjeni. Tavezniki imamo tudi Francoze in Angleže na razpolako lahko govorijo, dokler ne bo naših kanonov tam. Francoske, belgijske in ruske trdnjave so bile tudi nepremagljive, a so pripeljali naši fantje svoje topove pred nje in razrušile so se v prah.

Ali in kdaj bodo naše ter bolgarske čete začele prodirati, o tem nimamo nobenih zanesljivih podatkov. Kar se piše in govori, je le ugibanje.

Naši uradniki v Solunu ujeti.

Francoski general Sarraill je v imenu četverospozazuma ugrabil naše, nemške, bolgarske in turške konzulate uradnike, jih spraval na vojno ladjo, ter jih odpeljal v kako grško pristanišče ali pa na angleški otok Malta v ujetništvo. Kot vzrok je navedel, ker so začeli naši in nemški letalci metati v tabor pri Solunu bombe, za to je treba vse nevarne tujce odstraniti. S tem se je četverospozazum proglašil za pravega in edinega gospoda v Solunu. Solun ni več grški, ampak četverospozazumov. Grčija je sicer ugovarjala proti nasilstvu in kršenju njenih pravic, toda četverospozazum se ne ozira več na grške ugovore. Grška javnost je razburjena proti Francozom in Angležem.

Avstrija, Bolgarija, Turčija in Nemčija pa so dobile en vzrok več, da marširajo proti Solunu.

Zračni boji nad Solunom.

Naši in nemški letalci so dne 1. jan. bombardirali četverospozazumove postojanke pri Solunu. Nekaj ljudi je bilo ubitih. Drugi letalci so bombardirali sovražne postojanke pri Sembeču in Kilindiru, ter ubili 7 angleških vojakov. Na to je francoski general Sarraill dal zapreti naše in zavezniške konzule v Solunu.

Solun nepremagljiva trdnjava

Italijanski listi pišejo, da se je francoski general Castelnau v pogovoru izjavil, da je Solun tako močno utrjen, da ga ni mogoče zavzeti. Skrbi ga le, da Soluna, te nepremagljive trdnjave, avstro-ogrške, nemške in bolgarske čete ne bodo napadle, sicer bi jih kot branitelj Soluna zelo toplo sprejel. Gospod Castelnau govori jako visoko. Toda visokim smrekam vihar vrhe lomi.

Mackensen v Sofiji.

Kakor poroča „Kölnische Zeitung“, je bival general Mackensen v Sofiji, kjer se je sporazumel z bolgarskim generalnim štabom glede vseh nadaljnjih vojnih podvzetij ter tudi glede ureditve vrhovnega poveljstva nad združenimi četami na Balkanu.

Poveljnik bolgarske macedonske armade, general Todorov, je izjavil bročevalcu madžarskega lista „Az Est“: Z Mackensenom smo določili natančen načrt. Armada čeka na nova povelja. Fronta proti Francozom in Angležem je komaj 50 km dolga. Neverjetno je, da bi se mogle sovražne čete našemu napadu dolgo zoperstavljati.

Kralj Peter v Solunu

Kralj Peter se je iz Italije pripeljal pred Solun. Izstopiti baje noče. Ker nihta več svoje zemlje, hoče biti vsaj blizu ostankov svoje armade. Srbske, sicer maloštevilne čete, ki so prispele v Solun, so pridružene in uvrščene v francoske polke.

Črnogorsko bojišče.

V izhodni Črnigori (prejšnjem sandžaku) stojijo naše čete še vedno na severnem bregu globoke reke Tare, severno od mesta Berane in izhodno od mesta

Plav. Da smo napadli Lovćen pri Cetinju, to izvemo dosedaj samo iz črnogorskih poročil.

Uradno razglasa črnogorska vlada, da je položaj vedno resnejši, ker primanjkuje živil in je dovoz nemogoč. Avstrijski podmorski čolni neumorno napadajo vse ladje, ki prihajajo na črnogorsko in albansko obal.

Turška bojišča.

Ob Dardanelah nastopajo sedaj Turki napadalno proti Angležem. Boji so zelo srditi, toda naša artilerija, ki je prišla Turkom na pomoč, opravlja zopet točno in vestno svoje delo.

V Mezopotamiji, kjer je bil po mnenju nekaterih pismoukov raj, se trudijo Turki, da bi pri Kut-el-Amari obkolili Angleže in jih zajeli.

O bojih za Egipt se nanovo razglasa, da je vožnja po Sueškem prekopu že ustavljena, ker je nevarna. Toda taka poročila je treba z opreznostjo sprejemati, dokler se nam uradno ne potrdijo.

Boji z Rusi v Kavkazu mirujejo.

Četverospozazumovi modrijani, ki slišijo velikokrat tudi travo rasti, prerokujejo, da se bo general Mackensen kmalu pojavil z veliko vojsko ali v Mezopotamiji, ali proti Egiptu. Pravijo, da miruje ofenziva proti Francozom, Rusom, Italijanom in pri Solunu. Za to je po njih mnenju verjetno, da bode Mackensen avstrijske in nemške čete zapeljal na bojišča v Malo Azijo. Naše mnenje je: Vse je mogoče, a verjetno ni, da bi naše čete šle v Malo Azijo, ker je turških dovolj. Turki k večjemu potrebujejo — poveljnike.

Angleži zapustijo tudi Seddil-Bahr?

Iz Carigrada se poroča: Vse gibanje angleških čet na polotoku Galipoli ima namen prikriti dejstvo, da se pripravljajo angleške čete na odhod tudi pri Seddil-Bahru, ki je zadnja angleška postojanka na polotoku Galipoli.

Nova vojna napoved Avstriji.

V naše zunanje ministrstvo je — glasom zasebnega poročila — došla vest, da je Eschl paša v imenu Albanije Avstro-Ogrski napovedal vojsko.

Ako je to poročilo resnično, potem je svetovna vojska rodila eno smešnost več. Esad paša je že od nekdanj velik pustolovec, samo da ga svet še prej ni dobro poznal.

Cesarjeva zahvala armadi in mornariki.

Na novoletno voščilo armadnega vrhovnega poveljnika feldmaršala nadvojvode Friderika je cesar odgovoril s to-le brzjavko:

Globoko občutena novoletna voščila na bojiščih stoječe oborožene sile, katera ste mi ravnokar izrekli, so me globoko ganila. Vaš pogled na preteklo vojno leto mi da s ponosnim veseljem spoznati zaupanje, ki navdaja Mojo oboroženo silo v zavesti vseh teh uspehov, katere označuje naš in naših zaveznikov sedanji vojni položaj. Če se nam je tudi spomladi postavil z Italijo zavratno nov sovražnik nasproti, so vendar hrabri branitelji na Tirolskem in Koroškem ter Moja junška armada ob Soči kljubovali vsem njegovim naskokom. Z zavzetjem Belgrada po sijajno slavnem prekoračenju Donave in Save so naše in nemške armade ponesle svoje zastave daleč na Balkan. Kamor se zdaj ozrem, vidim na kopnem in na morju, neomažno se bojevati Svojo brambno silo na severu in na jugu, navdano s koprnenjem naprej. Zahvaljujem se toplotno Vam za vsa čustva in zagotovila, ki ste mi jih izrazili, ter prosim nebo za blagoslov Moji brambni sili in za jekleni ščit in ostri meč domovine.

Franc Jožef m. p.

Vrhovni armadni poveljnik feldmaršal nadvojvoda Friderik je izdal nato armadno povelje, v katerem sporoča vsej vojski to zahvalo najvišjega gospodarja.

Sestanek nadvojvode Friderika z bolgarskim kraljem.

Savski most pri Belgradu se je zopet popravil, in promet slovesno otvoril. Slovesni otvoritvi je prisostoval tudi nadvojvoda Friderik. Po slavnosti se je podal vrhovni poveljnik, feldmaršal nadvojvoda Friderik, s parnikom „Sophie“ v Smederevo, kamor je prisel iz Sofije bolgarski kralj Ferdinand v spremstvu obeh princev, Borisa in Cirila. Feldmaršal Friderik je izročil bolgarskemu kralju Ferdinandu novoletno pozdrave N'govoga Veličanstva cesarja ter naše armade.

Us da naših vojakov v srbskem ujetništvu

Iz Rima se dne 3. jan. poroča: Dosedaj so spravili vse avstrijske vojake, ki so se nahajali v srbskem ujetništvu, na italijanski otok Asinaro, severno-zahodno od otoka Korzika. Za ujetnike se je poskrbelo v zadostni meri. Ujetniki so utrujeni, oslabljeni in zamišljeni, toda veseli jih, ker je podnebje na tem otoku veliko ugodnejše, kakor v Srbiji. Ujetniki pripovedujejo, da se jim v Srbiji ni godilo dobro. Njihovo zdravstveno stanje je vobče povoljno. Njihovo obnašanje napram italijanskemu prebivalstvu je sicer prijazno, toda nezaupljivo.

Ruska princezinja za posebej mir.

Predsednik ruske poslanske zbornice (dume) Rodzianko je v proračunskem odseku naznanil, da je dobil pred tedni pismo v inozemstvu živeče ruske princezinje Vasilčikov, v katerem je ponudila svoje sodelovanje, da Rusija sklene z Avstrijo in Nemčijo posebej mir. Rodzianko je baje z ogorčenjem izročil pismo zunanjemu ministru Sasonovu. Pozneje je prišla princezinja sanja v Petrograd ter je pri različnih osebah govorila za svoj načrt. Policija, ki je to princezinjo ves čas nadzorovala, jo je prišla, jo izgnala iz Petrograda ter ji določila za bivališče njen grad v južni Rusiji.

Vojska letos končana.

Italijanski poslanik v Parizu, Tittoni, je za Novo leto sprejel italijanske pariške naseljence ter izrekel upanje, da bo v novem letu vojska končana, in da bo leto 1916 prineslo Italiji in zaveznikom — zmago. Slabo bi bilo, ako bi gospoda Tittonija ravno tako varalo upanje na konec vojske, kakor ga boče gotovo upanje na končno zmago!

Splošna voaška dolžnost na Angleškem.

Nakana sedanjega angleškega ministrstva, da se upelje za neoženjene moške splošna vojna dolžnost, razburja vso angleško javnost. Na eni strani uvidevajo, da je potrebna, na drugi strani pa se vsak boji za svojo in svojih svobodo. Posebno hudi so pa proti nameravani vojni dolžnosti Irce in delavci.

Toda tudi če upeljejo splošno vojaško dolžnost, se v sedanji svetovni vojski ne bodo mogli pokazati njeni uspehi. Angleški ministri gotovo tudi na to ne mislijo, ampak na bodočnost, toda sedaj je najboljša priložnost za upeljavo, ker je sila za vojaštvo in ker se Francozi in Rusi hudujejo, da morajo krvaveti za Angleže.

Potopitev parnika „Persia“.

V Sredozemskem morju je dne 30. dec. m. l. potopil nek podmorski čoln angleški parnik „Persia“, na katerem se je nahajalo 230 oseb, med njimi trije Amerikanci. Dva Amerikanca, med njima ameriškanski konzul v Adenu, sta se potopila, eden se je rešil. Večina oseb se je potopila, ker se je parnik v petih minutah po torpediranju potopil.

Predsednik severno-ameriških držav, Vilson, ki se je nahajal ravno na ženitvanjskem potovanju, se je vrnil v Vašington, da preišče slučaj. Amerika bo zopet delala težave. Ne ve se dosedaj, čegav je bil podmorski čoln.

Slovenske žrtve za domovino.

— Franc Brilej. Iz Prevorja pri Pilštanju se poroča: Umrl je infanterist Franc Brilej v najboljših letih svoje mladosti. Bil je krepak, korajžen in vedno vesel muzikant. V sosedščini je bil zelo priljubljen. Pogreb se je vršil dne 6. dec. Naj mu boče lahka domača zemlja!

— Janko Kloar. Iz Griž pri Celju se nam poroča: Dne 10. nov. 1915 je izdahnul na južno-zapadnem bojišču svojo mlado dušo za cesarja in domovino Janko Kloar, p. d. Bežjakov. Bil je izredno nadarjen, priden in pošten mladenič, up in ponos svojih starišev. Ubogi stariši! Umrl jim je lansko leto nenačoma takisto prtljni sin Miha in zdaj se ta! Edina še živeča dva brata sta tudi pri vojakah. Kako je naš Janko ljubil stariše, nam priča dejstvo, da se jih je na severnem, kakor tudi na južno-zapadnem bojišču vedno in redno spominjal. Ako je imel le količak časa v strelnem jarku, napisal je vsaj par vrstice mami in očetu v tolažbo. Se 23. oktobra jim je pisal to-le: „Oglašam se Vam. Do zdaj sem še,